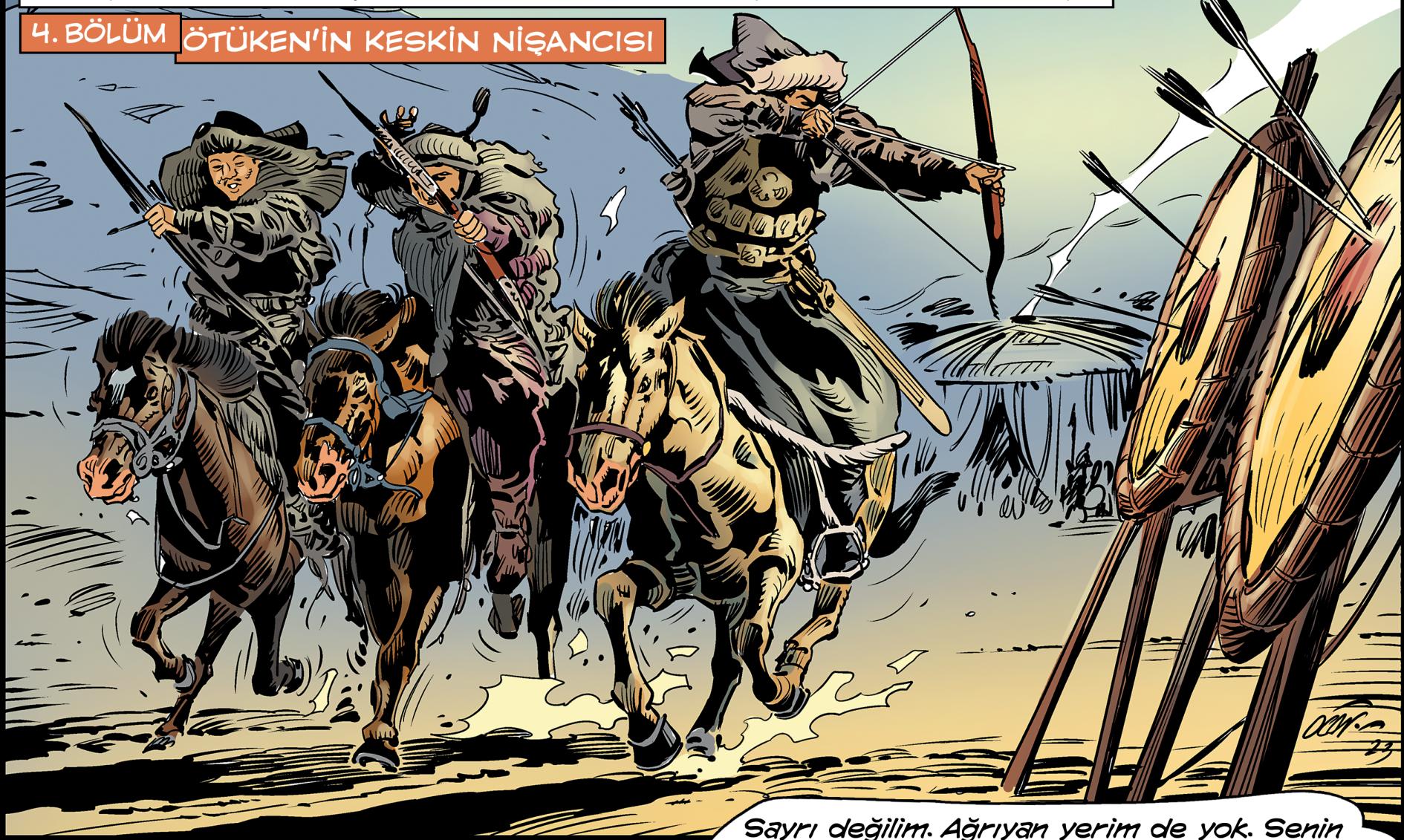

Ertesi gün öğleden sonra ok atıcılığı yapılmıyordu. Öğleden önce güreşler bitmişti. İnal Tarkan ile Dokuz Oğuz begi Bilge Tudun öteki güreşçilerin hepsini yenerek birbirleriyle tutuşmuşlar, yenişemeyip denk kalmışlardı. Onbaşı Yamtar ise ilk güreşte Kirgız pehlivani Alp Bamsı'yi yenmiş, ikinci güreşte Bilge Tudun'a yenilmişti. Bilge Tudun pek yavuz bir pehlivandi ama Onbaşı Yamtar'ın ona çabucak yenilivermesi Onbaşı Pars'ın canını sıkmıştı.

4. BÖLÜM OTÜKEN'İN KESKİN NIŞANCISI

Güreşten sonra Yamtar'a sordu.

Sayı değilim. Ağriyan yerim de yok. Senin anlayacağın doymuyorum. Kişi savaşa, güreşe çıkmadan önce üç günlük azığını birden yemezse onun kolunda güç mü kalır? Gün doğarken yalnız bir çamçak kimiz içtim. Boş kursakla yapılan güreş bu kadar olur.

Sen onu yenemesen
bile bu kadar tez yenilmezdin.
Sana ne oldu? Bir yerin mi
ağrıyor? Sayrı misin?

Aradan çok kısa bir zaman geçti. Koca alan binlerce çeriler ve bahadırlarla dolmuştu. Ortalıkta bir uğultu vardı. Kağan'ın otağı gene zamanki gibi bu uğultudan uzak duruyor, çevresinde hiçbir ses işitilmiyordu.

Güz gelmişti. Türk ellerinin yaman güzü Çin begi Şen-king'i bayağı sayrı etmişti. Bu Türk ülkesini hem beğeniyor, hem de yadırgıyordu. Burada açık ve temiz bir hava, insanı sağlamlaştıran kırmızı ve gürbüz, sağlam kızlar olduğu için Türk ellerini seviyordu. Fakat güneşinin keskin, soğluğunun sert, kişilerinin çetin ve kızlarının sarp olmasını hiç beğenmiyordu. Şimdi Çin'de olsaydı, hoşuna giden bir kızı çoktan elde etmiş olurdu. Hâlbuki kendisi ünlü bir beg olduğu hâlde burada herhangi bir kızı elde etmek söyle dursun, onunla arkadaşlık bile edememişti.

5. BÖLÜM

TÜNG YABGU KAĞAN'IN ELÇİLERİ

Şen-king'in yaman bir iç sıkıntısı vardı. Bunu gidermek için her gün, yoldaşları olan üç Çin subayı çağrıyor, onlarla konuşuyor, kumar oynuyor, kırmızı yahut sücü içiyordu. Bugün ise artık hiçbir şey kendisini eğlendirmez olmuştu.

Çin subaylarından birisi Şen-king'e bir teklife bulundu.
Acaba begimiz atla bir gezinti yapsalar, Ötüken'in güzelliğini görseler içlerinin sıkıntısı geçmez mi?

Yaban güzelliklerini ne yapayım? Bana Ötüken'de güzel saray, güzel kumaş, güzel kadın gösterebilir misin?

Çin subayı kötü kötü güldü.

Beğimizi aldatmış
olmamak için kesin
bir söz etmeyeceğim, ama
belki güzel kadınlar,
hatta genç
kızlar görmemiz
kabil olur.

Güzel kızları ben de
her gün senin kadar
görüyorum ama
görmekten bir şey
çıkıyor ki...

Şen-king'in öfkeli konuşması üzerine
karşısındaki sustu. Şen-king bir ara
düşündü. Sonra birdenbire sordu.

Yoksa senin bildiğin
bir nesne mi var?

Ben çok nesne bilmiyorum.
Yalnız buradan epey ilerde,
Orkun Irmağına varınca orada
güzel bir koru var. Türkler
orada kısırak besliyorlar. Her
gün oraya birçok genç Türk
kızları gidip kimiz yapıyorlar.

Bu kızların yanında
erkek bulunmuyor mu?

Hayır!

Şen-king durmadan
sucu içiyordu. Bu Türk
sucusu de hiç Çin'dekine
benzemiyordu. Şimdi
acunu güzel ve sevimli
bulmaya başlamıştı.
Yoldaşının teklifi de
hic yabana atılır
gibi değildi.

Bir saqrak
sucu daha
ictikten sonra
arkadaşlarına.

Tuhaf şey! Çin'de olsa genç kız
evinin kapısından dışarı adım atamaz.
Bu Türk kızları korkmuyorlar mı?

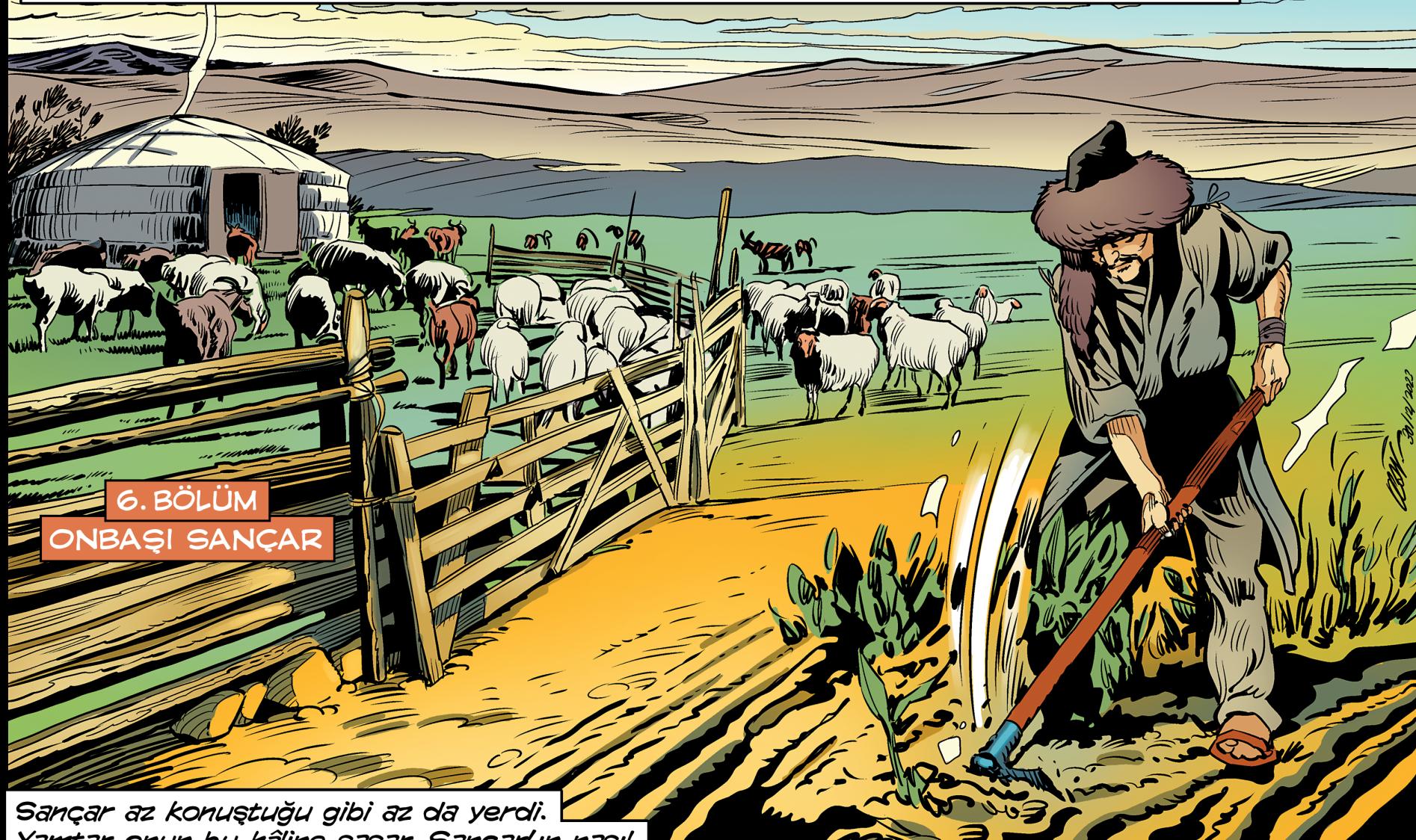
Haydi,

şöyle bir at
gezintisi
yapalım,

dedi.

Onbaşı Sançar tarlasını ekiyordu. Toprak ıslak olduğu için kolayca kazmıştı. Yüzü, her zaman olduğu gibi, asıktı. Bununla beraber Binbaşı İşbara Alp'ın onbaşları arasında en iyi hâllisi o idi. Hiç kimse yoktu. Kimse olmadığı için birkaç koyunuyla kırağı kendisini bol bol geçindiriyordu. Çadırında tek başına sessiz bir hayat sürer, çok konuşmasını sevmediği için de bundan sıkılmazdı. Onbaşı Kara Budak, onun dayisinin oğlu idi. Koyunlarının yünlerini Kara Budak'ın anasına verir, o da bunu eğirdikten sonra Sançar'a yetecek kadar kumaş yapar, kalanını kendi alirdi.

Sançar az konuştuğu gibi az da yerdi. Yamтар onun bu hâline şaşar, Sançar'ın nasıl yaşadığını akıl erdiremezdi. Onbaşı Sançar oldukça zengindi de...

Ama genç onbaşıının kaygısızlığı bundan mı ileri geliyordu? Hayır! Onun çadırında 20 kadar değerli kürk, altın kakmalı bir kılıç, gümüşten bir çamçak, birçok değerli pusatlar olmasa da o gene böyle olacaktı.

Sançar arada bir kendi erlerini toplar, onlara savaş idmanları yaptırdı.

Onca on kılıçla tek kılıç birdi.

Bu idmanlarda da savaşta olduğu gibi, yalnız kumanda ederdi. Beğendiğini övüp beğenmediğine söylemezdi. Onbaşıının beğendiği nedir, hangi şeyi yadırgar, sevinir mi, yerinir mi, yüksünür mü bunlar belli olmazdı.

Yarına pek az işi kalmıştı.

Dönecekti.

Kurultay kurulmuştu. Kağan, Batı kağanından gelen bitiği, okuması için Kür Şad'a uzattı. Kür Şad bitiği okuduktan sonra Kağan söze başladı.

7. BÖLÜM
KİNES

Türk begleri! Ustan üstün us vardır.
Ne düşünüyorsanız, gereken ne ise
ortaya atın. Kineşelim. Ola ki doğru
yolu bulur da ona göre iş ederiz.

Beglerden birisi söz istedi.

Kara Kağan!
Buyruk ver,
söz edeyim.
Diyeceklerim
var.

dedi.

Ben Batı Türkeli'ni
iyi bilirim. Evdeşim
de oralıdır.
Batılılar bizden
güçlüdür. En iyi
atlar orada çıkar.
Batı elinde açlık
olmaz. Türülü güzel
yemişler vardır.

Onların tarlaları
verimli, ormanları
çoktur.

Bu yaşlı bir begdi. Saçına, sakalına kır düşmüştü. Alnında, yüzünde
kılıç yaralarının izleri vardı. Düşünmeden söz ediyor gibi idi.
Fakat yakışıklı sözler söylüyor, sözünü dinletiyordu.

Bu sözlerden sonra kurultaydaki beglerin en genci olan Kür Şad söz aldı.

Kür Şad bu soruyu sorunca ortalığa sessizlik çöktü. Ne demek istediğini gene anlamamışlardı.

ESKİZLER

